

Sygn. akt VI U 272/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2018 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – st. sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2018 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: J. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 29 grudnia 2017 r., znak: (...)

w sprawie: J. P.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o dodatek pielęgnacyjny

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej J. P. prawo do dodatku pielęgnacyjnego od dnia 1 grudnia 2017 r. na stałe,
- 2) stwierdza, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

VI U 272/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 29 grudnia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonej J. P. prawa do dodatku pielęgnacyjnego na podstawie artykułu 75 Ustawy z 17 grudnia 98 roku o emeryturach i rentach z FUS. Ubezpieczona odwołała się od tej decyzji, powołując się na stan zdrowia, który jej zdaniem uzasadnia przyznanie prawa do dodatku na dalszy okres. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, powołując się na to, że komisja lekarska orzekła o zdolności ubezpieczonej do samodzielnej egzystencji. Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny: ubezpieczona złożyła wniosek o dodatek pielęgnacyjny 6 listopada 2017 roku, ten dodatek pielęgnacyjny pobierała do 30 listopada 2017 roku. Lekarz orzecznik orzeczeniem z 30 listopada 2017 roku stwierdził, że ubezpieczona jest trwale niezdolna do samodzielnej egzystencji. Po zgłoszeniu zarzutu wadliwości orzeczenia komisja lekarska orzeczeniem z 21 grudnia 2017 orzekła, że ubezpieczona jest trwale niezdolna do samodzielnej egzystencji. W związku z powyższym Sąd, ponieważ sporny był stan zdrowia ubezpieczonej, dopuścił dowód z opinii biegłego, biegłego reumatologa, z uwagi na charakter schorzeń występujących u ubezpieczonej. I biegły w swojej opinii, w rozpoznaniu lekarskim stwierdził u ubezpieczonej postać agresywną reumatoidalnego zapalenia stawów, osteoporozę, nadciśnienie tętnicze, przewlekłe zapalenie żołądka i nadczynność tarczycy. I biegły orzekł,

że ubezpieczona jest nadal niezdolna do samodzielnej egzystencji od listopada 2017 na stałe, biegły stwierdził, że nie podziela orzeczenia komisji lekarskiej ZUS, że ta choroba reumatoidalnego zapalenia stawów, która się u ubezpieczonej pojawiła w 88 roku, ma postać agresywną, że była leczona sterydami i złotem, od marca 2017 roku włączono leczenie biologiczne, że następuje bardzo duże zniekształcenie stawów kończyn górnych rąk i stóp, i że upośledza to również sprawność chodu, jest zniedołężnienie ruchowe u ubezpieczonej i nie rokuje ona poprawy stanu zdrowia. W związku w powyższym ten obecny stopień naruszenia sprawności organizmu, zdaniem biegłego, kwalifikuje do orzeczenia o niezdolności do samodzielnej egzystencji na stałe, bo schorzenie trwa bardzo długo i nie rokuje poprawy. Z tą opinią organ rentowy się zgodził i wniósł o zmianę decyzji i przyznanie prawa do dodatku pielęgnacyjnego, stąd też Sąd uznał, że biegły, który jest specjalistą z zakresu reumatologii i ocenił stan zdrowia po wnikliwym badaniu i analizie dokumentacji medycznej, Sąd Okręgowy uznał, że skoro nie zgłoszono do tej opinii zastrzeżeń, powinna stać się ona podstawą wyrokowania. Ten stan faktyczny Sąd ocenił na gruncie artykułu 75 Ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Ten przepis mówi, że dodatek pielęgnacyjny przysługuje osobie uprawnionej do emerytury lub renty, jeżeli osoba ta została uznana za całkowicie niezdolną do pracy albo do samodzielnej egzystencji, albo ukończyła 75 lat życia. W przypadku ubezpieczonej tą ocenę tej całkowitej niezdolności do pracy i do samodzielnej egzystencji przeprowadził biegły, oczywiście stosując te kryteria, które są określone w artykule, w artykułach 12, 13 Ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Skoro biegły ocenił, iż występuje u ubezpieczonej ta całkowita niezdolność do pracy, o której mowa w artykule 12, a mianowicie całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast niezdolność do samodzielnej egzystencji również została oceniona przez biegłego, Sąd Okręgowy na podstawie artykułu 477 ze znaczką 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego zmienił zaskarżoną decyzję, przyznając prawo do dodatku pielęgnacyjnego od 1 grudnia 2017 roku na stałe, a w punkcie 2 wyroku Sąd orzekł na podstawie artykułu 118 ustęp 1a Ustawy o emeryturach i rentach z FUS, uznając, że organ ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, bowiem biegły orzekł na podstawie tej samej dokumentacji medycznej, którą dysponował organ rentowy, a podkreślić też trzeba, że orzeczenie biegłego zgodne jest z orzeczeniem lekarza orzecznika, który stwierdził trwałą niezdolność do samodzielnej egzystencji, pozostającą w związku ze stanem narządu...